

การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
บูรณาการตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา (ACACA) และสมองเป็นฐาน (BBL)
เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์
ของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3*

THE DEVELOPMENT OF AN INTEGRATED LEARNING EXPERIENCE
MANAGEMENT MODEL BASED ON THE CONCEPT MULTIPLE
INTELLIGENCES (ACACA) AND BRAIN BASED LEARNING (BBL) TO
PROMOTE INTELLECTUAL DEVELOPMENT AND CREATIVITY OF
EARLY CHILDHOOD KINDERGARTEN YEAR 3

นฤนาต เชิดแสง

Narunard Cherdsang

กองการศึกษา เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Education Division, Tha Kham Municipality, Phunphin District, Surat Thani, Thailand

E-mail: koonad29@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา 2) หาดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 3) เปรียบเทียบพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียน และ 4) เปรียบเทียบพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ระหว่างการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและโดยใช้สมองเป็นฐาน โดยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาเอกสารและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 2) การพัฒนารูปแบบ 3) การทดลองใช้รูปแบบ และ 4) การประเมินผลรูปแบบ. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าข้าม 4 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 63 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 20 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบความสามารถด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ

* Received December 15, 2021; Revised January 5, 2022; Accepted February 26, 2022

สถิติทดสอบที่ ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ตามแนวพหุปัญญา มีค่าเท่ากับ 84.75 และโดยใช้สมองเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 80.42. 2) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ตามแนวพหุปัญญา มีค่าเท่ากับ 0.7355 แสดงว่า เด็กมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 73.55 และการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.6627 แสดงว่า เด็กมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 66.27 3) หลังการเรียนรู้ตามแนวพหุปัญญาเด็กมีพัฒนาการสูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เด็กมีพัฒนาการสูงกว่าก่อนเรียน 4) เด็กที่เรียนรู้ตามแนวพหุปัญญา มีพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ สูงกว่าการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้, แนวคิดพหุปัญญา, การใช้สมองเป็นฐาน

Abstract

The objectives of this paper were to 1) find the effectiveness of the integrated learning experience management model based on the concept of multiple intelligences; 2) find the index of effectiveness of the learning experience management model; 3) compare the development of intelligence and creativity first. and 4) to compare the development of intelligence and creativity between learning based on the concept of multiple intelligences and using the brain as a base. using research and development model was divided into 4 steps: 1) the study of documents and related theoretical concepts, 2) the model development, 3) the model experiment, and 4) the model evaluation. The population consisted of 63 students in Kindergarten Year 3, Muang Tha Kham Municipality School 4, Academic Year 2020. The sample group consisted of 20 Kindergarten 3rd grade students using a group randomization method using the classroom as a random sampling unit. Research tools include a learning management plan. and a test of intelligence and creativity. Data were analyzed using statistics, mean, standard deviation. and t- test statistics. The results of the research showed that 1) the efficiency of learning according to the multiple intelligences was 84.75 and the brain-based was equal to 80.42. 0.7355 indicates an increase in children's knowledge by 73.55%, and a brain-based learning is equal to 0.6627, indicating a 66.27% increase in children's knowledge; There was a higher development after school than before. and children who

learn using their brains as a base The development after school was higher than before. 4) Children who integrated learning in line with multiple intelligences developed intelligence and creativity. higher than brain-based learning statistically significant at the .01 level.

Keywords: development of learning experience model, the concept of multiple intelligences, brain-based Learning

บทนำ

จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ระบุว่า ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแบบก้าวกระโดดที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การศึกษา และสังคมโลก คุณภาพการศึกษา พัฒนาการของเด็กแรกเกิดถึงอายุ 5 ปี ในช่วงปี พ.ศ. 2553 - พ.ศ. 2557 พบว่า มีการพัฒนาสมวัยลดลงร้อยละ 73.4 เป็นร้อยละ 72.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนเทียบกับนานาชาติ ประเทศทั่วโลกและในอาเซียน ประเทศไทยยังอยู่ในระดับต่ำ ทักษะการเรียนรู้และการใฝ่หาความรู้ยังขาดความสามารถในการจัดการและการสังเคราะห์ข้อมูล ทักษะด้านภาษาที่ตอบสนอง ต่อความต้องการมีแนวโน้มลดลง จากคุณภาพการศึกษาทั้งด้านวิชาการและคุณลักษณะของผู้เรียนยังไม่ที่น่าพอใจ ต้องมีการวิเคราะห์ทบทวนเป้าหมายและคุณภาพกระบวนการจัดการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) การจัดการศึกษาควรเริ่มต้นในช่วงปฐมวัย ซึ่งเป็นช่วงที่สำคัญมากในการวางรากฐานบุคลิกภาพมนุษย์ และในปัจจุบันนี้มีผลการศึกษาค้นคว้ามากมายที่สนับสนุนและบ่งชี้ว่าการพัฒนาคุณภาพของประชากร จำเป็นต้องเริ่มต้นตั้งแต่ปฐมวัย ซึ่งเด็กวัยนี้ควรได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี เพราะช่วงอายุดังกล่าวเป็นช่วงวิกฤตของมนุษย์ ซึ่งควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทุก ๆ ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การศึกษาของไทยเปลี่ยนแปลงทั้งกระบวนการ ตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา.มาตรฐานสถานศึกษา พัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ เป็นมาตรฐานใหม่ ต้องเริ่มฝึกเด็กตั้งแต่อายุ 0-3 ปี ทั้งทักษะการเรียนรู้ เป็นการเรียนการสอนผ่าน Learning by doing เรียนด้วยการปฏิบัติด้วยตนเองที่เน้น Child center คือเน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง สำหรับเด็กปฐมวัยต้องเตรียมพร้อมทุกอย่าง ทั้งอารมณ์ ความรู้ สังคม และร่างกาย ดังนั้นพื้นฐานของเด็กปฐมวัยเป็นการเตรียมความพร้อมทุกเรื่องของพหุปัญญา เป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นหน้าที่ทองที่เราจะต้องสร้างเยาวชนให้เติบโตไปข้างหน้าดังเป้าหมายของชาติ ครูต้องสอนความรู้พื้นฐานที่เขาจะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเรียนรู้ด้วยตัวเขาเอง ต้องต่อยอดได้แล้วต้องอยากเรียนด้วย เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้อง

มีวิธีการจัดการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับพัฒนาการของสมองแต่ละช่วงวัย เป็นการนำองค์ความรู้เรื่องสมองมาใช้เป็นฐานในการออกแบบการเรียนรู้ สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถความถนัดของผู้เรียน เน้นการบูรณาการความรู้และทักษะควบคู่ไปพร้อม ๆ กัน กับคุณธรรม จริยธรรม ครูสามารถนำวิธีการสอนและแหล่งการเรียนรู้และสื่อที่หลากหลายมาใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาหุปัญญา (ศิวกรณ์ โคศวานนท์, 2563)

การนำทฤษฎีหุปัญญามาจัดกระบวนการเรียนการสอน ศาสตราจารย์โฮวาร์ด.การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) นักจิตวิทยา มหาวิทยาลัยฮาวาร์ด ได้เสนอแนวคิดที่ว่า ในปัจจุบันมีปัญญาอยู่อย่างน้อย 8 ด้าน ดังนี้ปัญญาด้านภาษา ปัญญาด้านตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์ ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ปัญญาด้านดนตรี ปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง ปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา การ์ดเนอร์ได้สรุปหลักการของทฤษฎีหุปัญญาไว้ว่า ปัญญาไม่ใช่สิ่งที่คงที่ มนุษย์สามารถพัฒนาปัญญาได้และสติปัญญาไม่ได้มีเพียงด้านเดียว มีหลากหลายวิธีที่จะสามารถทำให้คนเก่งหรือคนฉลาดได้ โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาปัญญาทั้ง 8 ด้าน (ทิตินา แคมมณี, 2560) การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง (BBL: brain - based learning) เป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 เนื่องจากเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของสมองแต่ละช่วงวัย มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์อันหลากหลายด้วยเทคนิควิธีสอนหลายรูปแบบ บนพื้นฐานแนวคิดของความแตกต่างระหว่างบุคคล และเพื่อเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและประสบความสำเร็จในการเรียนการสอน การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่อยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างและหน้าที่การทำงานของสมอง หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน คือ เป็นกระบวนการที่มีความยืดหยุ่น ช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและเรียนอย่างสนุกสนาน ช่วยทำให้อ่อนไหวกระจำและง่ายต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยไม่รู้ตัวที่กำลังเรียน และยังช่วยสร้างบรรยากาศอันพึงประสงค์ในการเรียนรู้อีกด้วย (สุพิศรา ดวงแก้วกลาง, 2557)

เมื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงสภาพและปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาลเมืองท่าข้าม 4 ในปัจจุบันนี้พบว่า การพัฒนาทางด้านสติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ประกอบกับครูผู้มาจัดกิจกรรมให้กับเด็กระดับปฐมวัยนั้น ขาดทักษะที่จำเป็นในการจัดประสบการณ์ที่จะสามารถพัฒนาด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กได้ (โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าข้าม 4, 2562) ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้ครุสอนในระดับปฐมวัย จึงมีความสนใจที่จะนำเอารูปแบบการจัด

ประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา (ACACA) และการจัดประสบการณ์ โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มาทดลองใช้เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนที่จะนำบุคคลไปสู่ความสำเร็จ ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่า มีความหมาย สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

จากเหตุผลและความสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าข้าม 4 สนใจที่จะศึกษาและพัฒนาารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและการใช้สมองเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการจัดประสบการณ์และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา (ACACA) และสมองเป็นฐาน (BBL) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา (ACACA) และสมองเป็นฐาน (BBL) ของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา (ACACA) และสมองเป็นฐาน (BBL)
4. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ระหว่างการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา (ACACA) และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามรูปแบบการวิจัยและพัฒนา แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R1) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D1) เป็นการพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและสมองเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมสร้างพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Research: R2) การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา (ACACA) และสมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development : D2) การประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการจัดประสบการณ์ โดยการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่มีต่อพัฒนาการด้านสติปัญญา จากการเรียนด้วยรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและสมองเป็นฐาน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัยที่มีอายุ 5 - 6 ปี ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าข้าม 4 สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองท่าข้าม จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 20 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยการศึกษาเอกสาร ตำรา หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ แบบฝึกทักษะ แบบประเมินพฤติกรรม และประเมินพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบไปด้วย 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพฤษช์ ชามะรัตน์ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ และการต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เชี่ยวชาญด้านสถิติ/งานวิจัย 2) ผศ.พัชรินทร์ จันท์ส่องแสง อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เชี่ยวชาญด้านตรวจสอบแผนการจัดประสบการณ์ และแบบทดสอบ 3) นางยุพาภรณ์ ชูสาย อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์เทิร์นจอร์เจีย เชี่ยวชาญด้านตรวจสอบแผนการจัดประสบการณ์และแบบทดสอบ 4) นางปณิตดา ชัยทอง ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าข้าม 3 จังหวัดสุราษฎร์ธานี เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิจัย และ 5) นางดวงจันทร์ ยอดสะอี ครูวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (ปฐมวัย) โรงเรียนเทศบาลสวนสนุก สังกัดเทศบาลนครขอนแก่น เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา ความสอดคล้องและความเหมาะสมของเครื่องมือโดยใช้ค่าสูตร IOC พบว่า มีความสอดคล้องทุกข้อ ซึ่งเครื่องมือประกอบด้วย 1) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 2) แบบฝึกทักษะการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ 3) แบบประเมินพฤติกรรมการร่วมกิจกรรม และ 4) แบบประเมินพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้ในการพรรณนาวิเคราะห์ผลการวิจัย รวมถึงเปรียบเทียบระดับคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้
2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย
 - 2.1 ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหา (IOC) โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence)
3. การหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดประสบการณ์ตามทฤษฎีสมองเป็นฐาน ผสานแนวความคิดการใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 และวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 (บุญชม ศรีสะอาด, 2551)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ (ACACA) ทั้ง 8 หน่วยประสบการณ์ ได้คะแนนเฉลี่ย 172.03 จากคะแนนเต็ม 200 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.02 ดังนั้น (E_1) ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์เท่ากับ 86.02 และคะแนนจากการทดสอบวัดด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กระดับปฐมวัย ตามรูปแบบพหุปัญญา (ACACA) ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 หลังการจัดประสบการณ์ได้คะแนนเฉลี่ย 76.28 จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.75 แสดงว่ามีประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์ โดยรวม (E_2) เท่ากับ 84.75 ดังนั้น E_1/E_2 เท่ากับ 86.02/ 84.75

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดพหุปัญญา (ACACA) และสมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวพหุปัญญา มีค่าเท่ากับ 0.7355 แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวพหุปัญญาทำให้เด็กปฐมวัยมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 73.55 และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการโดยใช้สมองเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.6627 แสดงว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการโดยใช้สมองเป็นฐานทำให้เด็กปฐมวัยมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 66.27 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดพหุปัญญา (ACACA) และสมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3

การจัดประสบการณ์ฯ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม (30)	ผลรวมของคะแนน	\bar{x}	ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
ตามแนวคิดพหุปัญญา (ACACA)	20	ทดสอบก่อนเรียน	370	61.67	0.6087
		ทดสอบหลังเรียน	510	85.00	
โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)	20	ทดสอบก่อนเรียน	304	50.67	0.7905
		ทดสอบหลังเรียน	538	89.67	

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โดยรูปแบบการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดพหุปัญญา (ACACA) และสมองเป็นฐาน (BBL) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดพหุปัญญา เด็กมีสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการโดยใช้สมองเป็นฐาน เด็กมีสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดพหุปัญญา (ACACA) และสมองเป็นฐาน (BBL) โดยเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test (Dependent Samples)

การจัดประสบการณ์	N	การทดสอบ	\bar{x}	S.D.	t	.Sig
รูปแบบพหุปัญญา (ACACA)	20	ก่อนเรียน	33.00	2.45	- 69.070**	00.00
		หลังเรียน	65.97	2.08		
โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)	20	ก่อนเรียน	32.83	2.74	- 44.530**	00.00
		หลังเรียน	63.14	2.66		

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ระหว่างการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดพหุปัญญา (ACACA) และการจัดประสบการณ์โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) พบว่า ผลการจัดประสบการณ์

การเรียนรู้บูรณาการตามแนวทฤษฎีปัญญามีด้านสติปัญญาแลความคิดสร้างสรรค์ สูงกว่าเด็กปฐมวัย ระดับอนุบาลปีที่ 3 ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการโดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบพัฒนาการด้านสติปัญญาแลความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ระหว่างการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา (ACACA) และการจัดประสบการณ์โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

การจัดประสบการณ์	N	การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ตามแนวทฤษฎีปัญญา	20	ก่อนเรียน	33.00	2.45	.253	.801
โดยใช้สมองเป็นฐาน	20		32.83	2.74		
ตามแนวทฤษฎีปัญญา	20	หลังเรียน	65.97	2.08	4.151**	.000
โดยใช้สมองเป็นฐาน	20		63.14	2.66		

อภิปรายผล

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดทฤษฎีปัญญามีประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์เท่ากับ 84.75 และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการ โดยใช้สมองเป็นฐานมีประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์เท่ากับ 80.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ 80/80 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร เอกสารที่เกี่ยวข้อง แนวคิดการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย การเลือกกิจกรรม เตรียมสื่อการเรียนและเตรียมเครื่องมือวัด และประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การจัดการประสบการณ์นั้นสามารถพัฒนาเด็กปฐมวัยให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยมีการเก็บข้อมูลของผลการจัดประสบการณ์ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาการของเด็กปฐมวัยได้ อีกทั้งการจัดประสบการณ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรองการตรวจสอบ ประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม และแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากคณะผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งนำไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะนำไปทดลองจริง เพื่อให้เห็นข้อบกพร่องระหว่างการพัฒนา และเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาข้อบกพร่องต่าง ๆ ก่อนทดลองสอนจริงเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรรัตน คำจันทร์ ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความพร้อมทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีปัญญามีผลการศึกษาพบว่า พบว่า แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีปัญญามีประสิทธิภาพที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.64/84.31 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ (กรรรัตน คำจันทร์, 2557) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มะลิดา เพ็งวงษา ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการสอนตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดใหญ่ พบว่า รูปแบบการสอนตามแนวคิดทฤษฎี

ปัญหาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย มีความเหมาะสมในระดับมาก (มะลิตา เฟ็งวงษา, 2560)

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดพหุปัญญา มีค่าเท่ากับ 0.6087 แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดพหุปัญญาที่พัฒนาขึ้น ทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 60.87 และค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.7905 แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ที่พัฒนาขึ้นทำให้นักเรียน มีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 79.05 แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของเด็กปฐมวัย ที่พัฒนาขึ้นทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 79.05 แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดพหุปัญญาและสมองเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย สามารถพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากเด็กได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข นักเรียนเกิดความสนใจมากยิ่งขึ้นในการเรียนจากกิจกรรม และเกิดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีอิสระทางด้านการพัฒนาสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์จากสถานการณ์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดาวัลย์ นุชนารถ ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาผลของการจัดศูนย์การเรียนรู้แบบเน้นกิจกรรมตามแนวพหุปัญญาที่มีต่อความสามารถด้านคณิตศาสตร์ และความสามารถด้านภาษาของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านคณิตศาสตร์และความสามารถด้านภาษาของเด็กปฐมวัย หลังการจัดศูนย์การเรียนรู้แบบเน้นกิจกรรมตามแนวพหุปัญญาสูงกว่าการจัดมุมประสบการณ์ตามคู่มือครูของกรมปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ลัดดาวัลย์ นุชนารถ, 2561)

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดพหุปัญญาและสมองเป็นฐาน พบว่า หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดพหุปัญญา กับสมองเป็นฐาน สามารถพัฒนาให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มขึ้น เพราะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เอื้อให้นักเรียนได้เรียนรู้และค้นพบความรู้ จากการปฏิบัติและเรียนรู้ อย่างมีความสุข ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย ทำทลายความสามารถ ความสนใจ และศักยภาพของแต่ละบุคคล การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา สอดคล้องกับพัฒนาการทางปัญญาด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน น่าสนใจเหมาะกับธรรมชาติและพัฒนาการของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณีอธิบายว่า เขาวัวปัญญาของบุคคลมิได้มีเพียงความสามารถทางภาษาและทางคณิตศาสตร์เท่านั้น แต่มีอยู่อย่างหลากหลาย 8 ประเภท ซึ่งความจริงอาจจะมี

มากกว่านี้ ซึ่งแต่ละคนจะมีความสามารถ เฉพาะด้านที่แตกต่างไปจากคนอื่น และมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ไม่เท่ากัน ความสามารถที่ผสมผสานกันออกมา ทำให้บุคคลแต่ละคนมีแบบแผนซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน และเขาวุฒิชัยของแต่ละบุคคลจะไม่อยู่คงที่อยู่ที่ระดับที่ตนมีตอนเกิด แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ หากได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสม (ทิตินา แคมมณี, 2560) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวิไล เสือเดช ได้ศึกษาเรื่อง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย พบว่า นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้นจะเห็นได้จากการตอบคำถามของนักเรียนและการร่วมกิจกรรม นักเรียนมีความกระตือรือร้นมาก กล้าแสดงออก ส่วนผลการพัฒนาความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 88.33 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ศิริวิไล เสือเดช, 2563)

4. เปรียบเทียบพัฒนาการด้านสติปัญญา ของเด็กปฐมวัย อนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดพหุปัญญาและสมองเป็นฐาน โดยเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการทดสอบค่าที พบว่า เด็กปฐมวัย อนุบาลปีที่ 3 มีพัฒนาการด้านสติปัญญา หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดพหุปัญญา กับสมองเป็นฐาน สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดพหุปัญญา กับสมองเป็นฐาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา การดำเนินกิจกรรม การวัดและ ประเมินผลหลังเรียน มีแบบประเมินและกิจกรรมที่ให้เด็กปฐมวัยได้ลงมือปฏิบัติจริงระหว่างดำเนินกิจกรรม และสื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ สอดคล้องกับ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเชิงบูรณาการตามกระบวนการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุปัญญาที่ผู้วิจัยเลือกใช้ตามแนวคิดของ เยาวพา เดชะคุปต์ ได้พัฒนารูปแบบของพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ประกอบด้วย หลักการ 5 ขั้นตอน โดยใช้อักษรย่อว่า ACACA ดังมีความหมายต่อไปนี้ ได้พัฒนาขึ้นโดยมีพื้นฐานจากทฤษฎีพหุปัญญาของ Howard Gardner ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีชีวิตชีวา (Active Learning) ขั้นที่ 2 ขั้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ (Cooperative) ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ (Analysis) ขั้นที่ 4 ขั้นผู้เรียนสรุปและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ขั้นที่ 5 ขั้นผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ (Application) โดยเน้นการจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยา พัฒนาการเพื่อให้เด็กปฐมวัยทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ การจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับลักษณะของการเรียนรู้ของเด็กในวัยนี้คือ เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้เคลื่อนไหว สำรวจ สังเกต สืบค้น ภายใต้อสภาพแวดล้อมที่

เอื้อต่อการเรียนรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่น (เยาวพา เตชะคุปต์, 2551) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดาวัลย์ นุชนารถ ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาผลของการจัดศูนย์การเรียนรู้แบบเน้น กิจกรรมตามแนวทฤษฎีปัญญามีต่อความสามารถด้านคณิตศาสตร์ และความสามารถด้านภาษาของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านคณิตศาสตร์และความสามารถด้านภาษาของเด็กปฐมวัย หลังการจัดศูนย์การเรียนรู้แบบเน้นกิจกรรมตามแนวทฤษฎีปัญญาสูงกว่าการจัดมุมประสบการณ์ตามคู่มือครูของกรมปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ลัดดาวัลย์ นุชนารถ, 2561)

5. ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย ระหว่างการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวคิดทฤษฎีปัญญากับสมองเป็นฐาน โดยเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test พบว่า ทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 33.00 และ 32.83 จากคะแนน 78 มีพัฒนาการด้านสติปัญญา ไม่แตกต่างกัน ทดสอบหลังเรียนมี คะแนนเฉลี่ย 65.97 และ 63.14 จากคะแนน 78 คะแนน เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวทฤษฎีปัญญามีพัฒนาการด้านสติปัญญาสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้สมองเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากเพราะว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการตามแนวทฤษฎีปัญญา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่คำนึงถึงการพัฒนา ศักยภาพ และความถนัดของนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน สอดคล้องกับการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนทฤษฎีปัญญาเพื่อการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ชี้นำลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง 3) ขั้นการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มร่วมกับผู้อื่น 4) ขั้นวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ และ 5) ขั้นสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทำให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาสนา พันธุ์เจริญ ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดประสบการณ์เรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการในเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านสะเตง) ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากการใช้ชุดการจัดประสบการณ์เรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการในเด็กปฐมวัย นักเรียนชั้น อนุบาลปีที่ 3 มีระดับพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาในระดับดี (วาสนา พันธุ์เจริญ, 2561)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา (ACACA)กับการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) พบว่า การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา มีผลการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์และด้านสติปัญญาที่สูงกว่า ดังนั้น ผู้สอนควรนำการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไปได้ ในการทำกิจกรรม

กลุ่มพบว่า เด็กบางคนมักไม่ค่อยร่วมกิจกรรมและให้ความช่วยเหลือเพื่อน ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมหรือปรับเปลี่ยนกลุ่มเรียนตามความต้องการของผู้เรียน การฝึกทักษะด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ ผู้สอนควรการจัดกิจกรรมที่แปลก ๆ ที่ไม่พบในบทเรียนที่มีในชุมชนและเป็นเรื่องใกล้ตัว ให้มากเพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาผลวิจัยโดยการจับคู่บูรณาการการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทฤษฎีพหุปัญญากับการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ กับการเล่นบทบาทสมมุติ กับสถานการณ์จำลอง หรือควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา การเรียนรู้แบบโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรรรัตน คำจันทร์. (2557). การพัฒนาความพร้อมทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 4(1), 67-73.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- ทิตนา เขมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2551). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กทม: ประสานการพิมพ์.
- มะลิตา เพ็งวงษา. (2560). การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกวดใหญ่. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2551). รายงานการวิจัย การศึกษาผลการดำเนินการวิจัยและพัฒนาเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษานปฐมวัยในบริบทของสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าข้าม 4. (2562). รายงานสรุปการประเมินผลคุณภาพการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. กองการศึกษา เทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. เรียกใช้เมื่อ 25 ธันวาคม 2563 จาก http://www.takhamcity.go.th/files/com_content/2019-06_7a9e51e3d7667dd.pdf

- ลัดดาวัลย์ นุชนารถ. (2561). การศึกษาผลของการจัดศูนย์การเรียนรู้แบบเน้นกิจกรรมตามแนวทฤษฎีที่มีต่อความสามารถด้านคณิตศาสตร์ และความสามารถด้านภาษาของเด็กปฐมวัย. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเรียนรู้. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วาสนา พันธุ์เจริญ. (2561). ผลการจัดประสบการณ์เรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการในเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านสะเตง). สำนักการศึกษาเทศบาลนครยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา. เรียกใช้เมื่อ 23 ธันวาคม 2563 จาก http://yalacity.go.th/files/com_research/2019-07/20190702_fxxflkzt.pdf
- ศิริวิไล เสือเดช. (2563). การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา. มหาวิทยาลัยนครพนม.
- ศิวภรณ์ ไควศวนนท์. (2563). รากฐานอนาคตของชาติเริ่มต้นที่...เด็กปฐมวัย. เรียกใช้เมื่อ 24 ธันวาคม 2563 จาก https://www.matichon.co.th/advertorial/news_1653080
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579. กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิค.
- สุพัทธรา ดวงแก้วกลาง. (2557). การศึกษาผลประเมินการวิเคราะห์ ตามแนวคิดการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.